

Det vil altså sige, at man vælger at forringe børns muligheder for den læringsproces, der foregår i folkeskolen, ved ikke længere at give dem mulighed for at få modersmålsundervisning, på trods af de udsagn og rapporter, der ligger på dette område, om vigtigheden af netop dette.

Vi vil stadig væk i Kristeligt Folkeparti og på trods af dette lovforslag arbejde for at give børn de mest optimale betingelser, om end det i øjeblikket kan se ud til at blive en lidt håbløs kamp, det indrømmer jeg blankt. Vi har et ansvar, og det tager vi gerne på os, om end der er nogle, der gerne giver slip på det.

Vi ser modersmålsundervisning som værende vigtig for helheden i indlæringen, og vi ser det også som værende vigtigt i forhold til integrationen. Derfor beklager vi meget, at det nu er kommet hertil.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Man kan jo ikke ligefrem påstå, at debatten i dag har tilført debatten om L 142 noget nyt, måske snarere tværtimod, for jeg hører, at argumentationen er nøjagtig den samme i dag, som den var under Folketingets førstebehandling af forslaget.

Derfor er det heller ikke noget stort offer for mig at medgive fru Marianne Jelved, at det her naturligvis handler om politik. Fru Marianne Jelved indikerede, at jeg ikke turde stå ved, at det er i virkeligheden handler om politik, men det er i høj grad politik.

Det er også politik, når Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, her fra Folketingets talerstol klart tilkendegav, at Venstre før regeringsdannelsen, da Venstre var i opposition, adskillige gange fremsatte forslag om, at vi lige præcis ønskede at få gennemført en frivillighed med hensyn til modersmålsundervisning. Derfor er der absolut ikke noget nyt i Venstres holdning og dermed heller ikke i regeringens holdning til lige præcis det her spørgsmål.

Hvad er det så, forslaget handler om? Ja, det handler om, at vi mener, at tiden er inde til at gå nye veje, når vi taler om integration af de tosprogede elever, af indvandrere i det hele taget i det danske samfund. For vi har jo ikke noget at prale af, og vi har ikke over én kam set nogen særlig gode resultater, når det handler om integration i det danske samfund, hvis vi sammenligner os med andre lande. Derfor mener vi som sagt, at det er et sted, hvor vi kan gå nye veje.

Jeg medgiver, at det er omdiskuteret, hvilke resultater modersmålsundervisning har. Jeg synes i og for sig, at både debatten under førstebehandling og debatten her i dag meget tydeligt viser, at der er forskellige opfattelser af, hvilken effekt modersmålsundervisning har. Men vores politiske overvejelse er mundet ud i, at tiden er til at gå nye veje, og tiden er til at satse på danskundervisning af de tosprogede i stedet for at fortsætte med, at det skal være obligatorisk for kommunerne at tilbyde modersmålsundervisning til de tosprogede i folkeskolen. Det er lige præcis det, det handler om.

Kl. 13.10

Jeg mener ikke, at vi med det her forslag på nogen måde svigter de tosprogede, snarere tværtimod, og det er altså det, der er den politiske forskel imellem oppositionen og det flertal, der står bag L 142.

Så må jeg sige, at jeg er en anelse forundret over Socialdemokratiets argumentation, for nu hører vi her fra Folketingets talerstol, at Socialdemokratiet skam er helt med på at afskaffe kommunernes pligt.

Det vil sige, at hele den argumentation, som vi nu i månedsvis har måttet lægge øre til, om, hvilke dårligdomme det ville betyde, og hvilke dårligdomme det ville medføre over for de tosprogede, hvis eller når L 142 blev vedtaget, er komplet hul. Hr. Carsten Hansen har jo netop stået og bekræftet her fra Folketingets talerstol, at man fra Socialdemokratiets side bestemt var med på at inødekemme regeringen, så regeringen kunne få sit forslag igennem. Jeg synes, at det er en anelse hul argumentation, der her er kommet for dagen.

Så vil jeg blot for en ordens skyld gentage over for fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som også var inde på det under førstebehandling, hvor fru Pernille Rosenkrantz-Theil var uforstående over for, at EU-borgere og EØS-borgere fortsat kan modtage modersmålsundervisning, at det skal ses i lyset af, at der er tale om vandreende arbejdstagere inden for det europæiske samarbejde, som er udvidet med EØS-landene, og derfor kan man ikke sammenligne dem med de tosprogede elever, der er tale om i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren, for at ministeren går op og replicerer. Det synes